

Otel büyücüsü

Endüstrinin standartlarını her otel projesiyle yeniden yaratan bir duayen, Ian Schrager. Aynı zamanda zamanın ruhunu çok iyi koklayarak strateji geliştiren bir büyücü. Schrager ile New York, West Village'daki ofisinde inişli çıkışlı kariyeri ve son projeleri üzerine sohbet ettik.

Yazı Hande Oynar

Bir Ian Schrager otelini bir görüşte nasıl tanırsınız? Pastel renk paletinde, son derece kaliteli malzemelerle donatılmış minimalist ve ferah lobisinde toplaşmış rafine bir kalabalık. Hemen yanındaki gösterişsiz ama içkileriyle iddialı, her daim yoğun olan bar. Rezervasyonsuz yer bulma ihtimalinizin çok düşük olduğu, çoğunlukla Michelin yıldızlı şeflerin yönettiği restoran. Bulunduğu şehre ve çektiği kitleye göre otelin ruhunu yansıtan oda kokuları. Mutlaka kalp atışlarınızı hızlandıracak havalı bir gece kulübü.

Zaten her şey bir gece kulübüyle başladı. Avukat Ian Schrager ve Brooklyn'den arkadaşı, et lokantaları zinciri sahibi Steve Rubell, Queens'de ufak bir kulüp denemesinden sonra, 1977'de Manhattan'a gelip adını şehrin tarihine simli harflerle yazdıracak Studio 54'ü açtılar. 54. Sokak'taki eski bir opera binasını alıp şaşaanın tanınmasını değiştiren; performans ve görsel sanatların, ünlülerle sıradan insanların, rüküşlükle şıklığın iç içe geçtiği bir çekim merkezi yaratıldılar. Bianca Jagger'ın beyaz at üzerinde doğum günü kutlaması,

STUDIO 54 XXXX
ré. At quo essi cusam resequi scipid min nimus ma vollabo ratur, verae dus diae. Rae omnit lam et que porent labo. Ita ventus prere prem. Acis elic torepudit lab ium laborum ne doluptatem facia vendam que omnisin ihiciditiur?

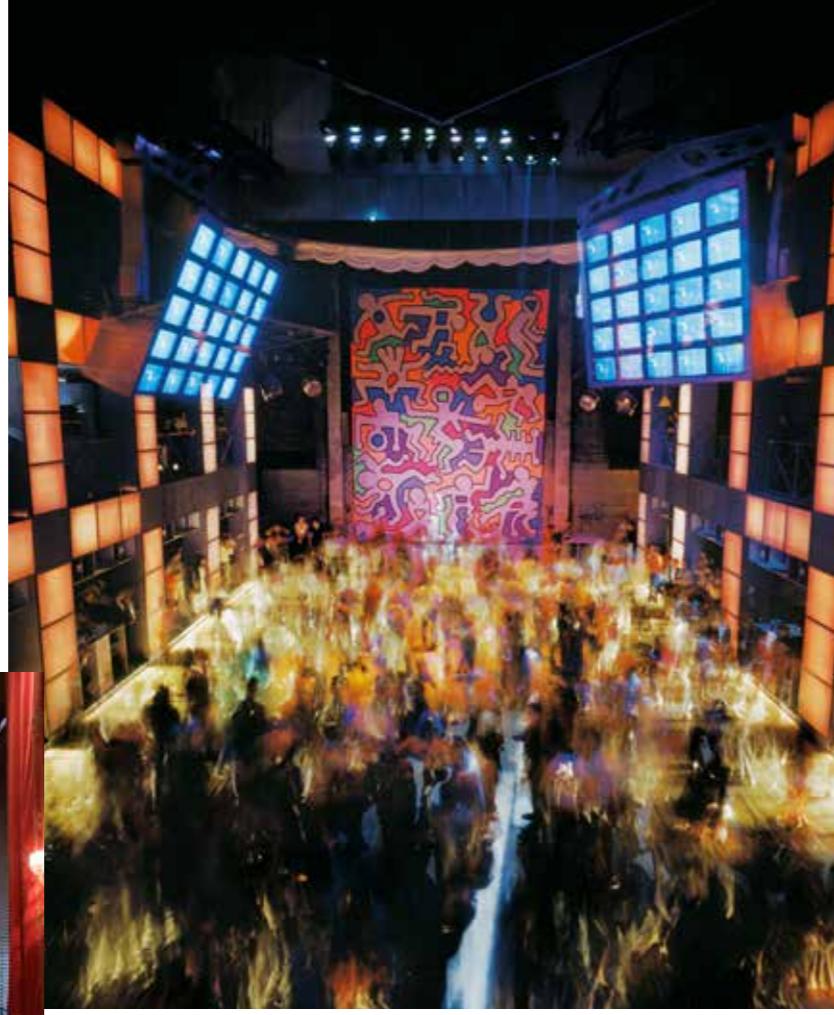
ré. At quo essi cusam resequi scipid min nimus ma vollabo ratur, verae dus diae. Rae omnit lam et que porent labo. Ita ventus prere prem. Acis elic torepudit lab ium laborum ne doluptatem

bir konser için şehre gelen Dolly Parton şerefine dans pistine kurulan hayvan çiftliği, Valentino'nun Fellini kostümleriyle renklenen sirk temalı partisi... Kitaplara, filmlere, sergilere konu olan; tam Vietnam Savaşı sonrası ve AIDS salgını öncesinde New York'u ele geçiren bu çılgınlık yalnızca 18 ay sürdü. Tüm bu devininin içinde bir içki alıp fazla geç olmadan evine kaçan Schrager'a karşın, tam bir rock yıldızı hayatı yaşayan Rubell'in bir gazeteciye röportaj verirken ne kadar para kazandıkları hakkında övünmesi yetkilileri harekete geçirdi. Yapılan ilk baskında birkaç milyon doları çalmış havalandırmaya boşluklarına tıklanmış olduğu ortaya çıktı. Böylece bir anda varolan Studio 54 tabelası, arkasındaki altın parıltılı serap göz açıp kapayıncaya kadar yok oldu. Bir süre vergi kaçakçılığında hapse giren Schrager, geçtiğimiz yıl ABD Başkanı Barack Obama tarafından affedildi.

FOTOGRAF: GETTY IMAGES/TURKEY

**Liquam atibusci
officiuntis dolore eos
quatem simenis estrum
idi nem qui re qui venem
dunt moluptaes esciis et
que ni totati dolupicta
im quid utem unte quis**

“Kanunları esnetebilirim ama çığneyemem’in yanı sıra Studio 54’ten aldığım en büyük ders, elle tutulur, satılacak bir ürünü olmayan bir işi yapabilmiş olmamızdı. Aynı müzik, aynı içki herkeste vardı ama ancak her şeyi doğru şekilde bir araya getirince bir çeşit simya yaratınam mümkündü.” Sahnede popüler kültür tarihinin en büyük şovlarından biri oynanırken perde arkasında kalmayı tercih eden Schrager, ileride müthiş bir başarı yakalayacağı kendi gösterisi olan otelcilikteki başarısını ise şöyle anlatıyor: “Şimdiki ürünüm uyuma ihtiyacı olan insanlar için yatak ama asla yalnızca yatağa bel bağlamıyorum. Lokasyon veya mekanın planı, asla o simya, o sihir kadar önemli değil.” İlk olarak New York’ta Morgans Hotel ile başlayıp The Royalton, Miami Delano South Beach, New York Mondrian Park Avenue, Londra Sanderson gibi örneklerle otel endüstrisini tamamen değiştiren butik otel konsepti işte bu prensip etrafında şekilleniyor.

Schrager’la, New York’un dayanılmaz sıcak ve nemli yaz günlerinden birinde, Greenwich caddesindeki otellerini andıran, sakin ve serin ofisinde yeni projelerini konuşmak için buluşuyoruz. Hafif kısık (Baba 2’deki Marlon Brando’yu düşünün) sesi, Robert De Niro’yu andıran Brooklyn aksanı ve içten gülümsemesiyle, 71’lik

bir delikanlı Schrager. Sorulan her soruya üzerinde düşünülmüş ve tecrübeyle yoğrulmuş bir cevabı var. Duyularını da gizlemiyor. Hâlâ işe her gün koşarak gelmesinin sebebini anlıyorum; yaptığı işi gerçekten çok seviyor. İnsan davranışlarını gözlemlemek ve anlamlandırmak, hip hop’tan moda gelişmeleri takip etmek ve yaptığı işleri buna göre revize etmek, onu her daim genç kılan alışkanlıklar. “Kızların arabaları olsun istemiyorlar” diyor. “Ben gençken tek istediğim şey arabaydı. Şimdiyse lüksün tamamı yalnızca kendini olduğum yerde rahat hissetmekten ibaret.”

Schrager’ın geçtiğimiz yaz ilki New York’ta açılan son otel projesi PUBLIC bu his etrafında kurgulanmış. Airbnb’lerin nispeten düşük fiyatlarıyla rekabet etme fikriyle yola çıkan otel, yine inkar

Çocukluğuna dair siyah-beyaz fotoğraflar ve anekdotlarla dolu sayfalar, Russo’nun otobiyografik günlüğünden (solda). 40 bin çift ayakkabısı

edilemez bir Ian Schrager imzası taşıyor. Lower East Side’ın karmaşasından kaçmak isteyenlere vaha olan bahçesi, müthiş manzaralı Roof Bar’ı, sedir misali lobiyi dönen ve ister istemez oturanları kaynaştıran yekpare koltukları, giriş katındaki organik kafesi, bodrum katındaki Public Arts sergi ve parti mekanıyla alametifarikası “simya”yı yaratması kuvvetle muhtemel bir mekan daha. Zaten şimdiden gençler ve genç hissedener arasında bir hit. Yaptığı her projeye otelcilik anlayışını ve kendi stilini baştan yaratan Schrager, henüz başyapıt sayabileceği bir şey yapmadığını iddia ediyor ama “PUBLIC, yaptığımız en iyi proje. Maddiyatın bu kadar ulaşılabilir olduğu bir zamanda “herkes için lüks” vaat ediyoruz” diyor. Ama bu işlerin hiç belli olmadığını, hiçbir projede kendini tam anlamıyla emin hissetmediğini, yalnızca içgüdülerine güvenerek ilerlediğini söylüyor.

Örneğin, özene bezene yaptığı The Istanbul Edition’dan yüklenici firmayla anlaşmazlıklar sonucu çekilmek zorunda kalmışlar. Politik ortamın ve kan kaybeden turizm sektörünün hiç mi etkisi yok, diye soruyorum. “Biz otel projelerimizi politikaya ve pazara bakarak seçmiyoruz” diye cevaplıyor. “Bugün birbirini aşağılayan liderler yarın bakarsın sarılıp kameralara poz verirler. Biz yalnızca orada o otele ihtiyaç olup olmadığına bakarız.” Türkiye’nin Ege ve Akdeniz kıyılarında tekne ile seyahat etmeyi çok seven Schrager, Bodrum’u “henüz tam anlamıyla ele geçirilmemiş, büyüleyici bir yer” olarak tanımlıyor. Bu sohbet için bir araya gelmeye vesile olan The Bodrum Edition, sofistike ama rahatlığın ön planda olduğu “çıplak ayaklı şıklık” vizyonunun gerçekleşmiş hali. Bodrum’dayken misafirlerin, kendilerini Ege’de bir başka yerde

değil, tam da Bodrum’da hissetmesi gerektiğini düşünüyor. Bu nedenle otelin Akdeniz mutfağı ağırlıklı menüsünde tüm gün sipariş edilebilecek Türk kahvaltısı, sağlıklı mezeler gibi ufak dokunuşlar var. On dört odalı baş döndürücü spa’sındaki geleneksel hamam da cabası.

Schrager’ın vizyonu, büyümlü mekanlar yaratmakla ilgili olunca yolunun görsel sanatçılarla kesişiyor olması kaçınılmaz. Studio 54 denince akla ilk gelen isimlerden biri, dönemden kalan neredeyse her fotoğrafta yer alan, pop sanatın tartışmasız kralı Andy Warhol. Ortağı Steve Rubell ile ikinci kulüp projeleri Palladium’un neon dans pistinin ortasından 10 metrelik bir Keith Haring duvar resmi yükseliyordu, barm arkası ise dev bir Basquiat resmi ile kaplıydı. San Francisco’da 2000’de açılan The Clift Royal Sonesta otelde Dali sandalyeleri boy gösterirken 2006’da yenilenen Gramercy Park Hotel’in tasarımı, lobiyi Damien Hirst’ün puantiyeleriyle donatan Julian Schnabel’a emanetti. Schrager, birlikte çalıştığı tüm sanatçıların kendisine zaman içinde hediye ettikleriyle mütevazı bir koleksiyon oluşturduğunu söylüyor fakat bir eserine sahip olup gerçekten hayranlık duyduğu tek isim Picasso. “Bir kuyruklu yıldız gibi geldi” diyor Picasso için. “Ondan önce de sonra da ona benzeyen kimse olmadı.” Acaba kendisi için de aynı cümlemin söylenebileceğini fark ediyor mu, merak ediyorum.

EDITÖRÜN NOTU: Studio 54’un Matt Trynauer tarafından çekilen belgeseli bu yıl Eylül ayında gösterime giriyor. Schrager’ın yıllardır sakladığı amatör çekimler, efsanevi kulübün kısa ama dolu dolu hikayesinin içine dalabilmeniz için gün ışığına çıkıyor. 📺